

ГЛАВА ПЕТА.

Христо Ботйовъ като критикъ.

Художественната литература и Христо Ботйовъ. — Неговѣтъ естетически възгледи и рускѣтъ реалисти-рационалисти. — Нѣколко оцѣнки. — Какви качества трѣбва да обладава единъ критикъ? — Ботйовъ за хумористическата литература. — Той и развитието на новобългарския книжовенъ езикъ. — Сждбата на българския художественъ езикъ до първата половина на миналия вѣкъ. — Повѣстѣта на Каравеловъ и Ботйовъ. — Бждащето на българската художествена литература слѣдъ Христо Ботйовъ.

I.

Да се кажатъ двѣ думи върху естетическѣтъ възгледи на Ботйова въ края на тази книга, е една необходимост. Ботйовъ бѣше не само поетъ, публицистъ и революционеръ-пропагандистъ, но също така и критикъ. Въ в. Независимостъ, доколкото се простиратъ свѣдѣнията ни, нашиятъ човѣкъ е вземалъ най-живо участие въ отдѣлтѣ „Книжовни вѣсти“ слѣдъ влизането му въ редакцията на тоя вѣстникъ. Да се отдѣли обаче, онова което е писалъ Ботйовъ отъ онова, което е писалъ „главниятъ редакторъ“ Каравеловъ, е твърдѣ мжчно. Ние обаче, имаме прѣдъ себе си собственитѣ критически бѣлѣжки на Ботйова, помѣстени въ „Будилникъ“ и „Знаме“. Въ тѣзи бѣлѣжки, кжси, отривочни и пълни съ ирония, свойствена на Ботйовото перо, се е отразилъ възгледа на българския